

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2015. március 1.
(vasárnap)**

Horváth Géza

A LÉLEK KARDJA: ISTEN BESZÉDE

Énekek: 154, 231, 171, 200

Lekció: Efézus 6,10-17

Alapige: Efézus 6,17

Vegyétek fel az üdvösség sisakját is, és a Lélek kardját, amely az Isten beszéde.

Imádkozzunk!

Nagy ajándéknak és nagy kegyelemnek tartjuk, örökkévaló, szent Istenünk, hogy a gyülekezet közösségében a nyugalom napján téged áldhatunk és magasztalhatunk.

Köszönjük, hogy erre a kiváltságra te hívtál el bennünket, amikor hívtál szent hívással és magadhoz kapcsolódtál.

Köszönjük a mögöttünk levő napokat, a mögöttünk levő hetet. Áldunk, ha így futhattuk meg, hogy tudtuk és éreztük, hogy minden tőled van, tőled jön, akár öröm, akár bánat, akár jó, akár rossz történt velünk. A te akaratod nélkül egy hajszál sem eshetett le a fejünkről.

Bocsásd meg, hogy nem tudunk mindig így tekinteni rád, Urunk. Bocsásd meg, hogy levesszük tekintetünket rólad. Bocsásd meg, ha a világ zaja, kívánsága, ereje gyengít bennünket. Olyan jó, hogy itt, a gyülekezet közösségében is erősödhetünk hitünkben és a kegyelemben.

Köszönjük, hogy jelenléted megvidámít, éltet, bátor szívet ad. Urunk, látod, tudod, hogyan jöttünk, miben vagyunk, mi az, ami bennünket bánt, foglalkoztat, milyen kérdéseink vannak, milyen hitbeli állapotban vagyunk most. Mindannyian

A LÉLEK KARDJA: ISTEN BESZÉDE

kérünk: könyörülj meg rajtunk. Mert akármilyen erős hitben vagyunk is, ahhoz a tökéletességhez képest, amelyet te kívánsz vagy vársz tőlünk, még mindig elenyésző.

Kérünk, növeld a hitünket. Adj nekünk irántad való feltétlen szeretetet, bizalmat. Kérünk, hogy ezen a mai délelőttön is szent igéddel táplálj bennünket, Urunk. Jézus Krisztusért, a mi Urunkért, kérünk.

Ámen.

Igehirdetés

Ma Bibliavasárnap van. Ha valaki a Kalauzt kinyitotta ma reggel, hogy elolvasa a napi igéket, akkor szembesült vele, és így van ez évtizedek óta egyházunkban, hogy március első vasárnapja Bibliavasárnap. Azt jelenti ez, hogy ezen a napon ajánlják, hogy a gyülekezet közösségében különösen is középpontban legyen a Bibliáról, a Szentírásról szóló tanítás. Isten Lelke valóban ezt az ígét készítette el nekünk az Efézusi levél 6. fejezetéből, amely egy drága felszólítás, parancs, kérés, utasítás Isten gyermekei felé: „vegyétek fel a Lélek kardját, amely Isten beszéde.”

Érdekes látni, olvasni, hallani, hogy Bibliavasárnapon a Szentíráshoz ki hogyan áll hozzá. Mert van, akik számára a Biblia ősnyomtatvány, azt mondják: azt is csak emberek írták. Van, akik számára a Biblia egy irodalmi alkotás. Van, akik számára a Biblia hungarikum, mert ilyen is van. A mi számunkra – hogy ne folytassam tovább ezt a sort – a Szentírás Isten beszéde, amely önmagáról azt mondja: a Lélek kardja: Isten beszéde. És mi a Bibliához való kapcsolatunk? Azt olvasuk: „Vegyétek fel!” – „Vegyétek fel a Lélek kardját, amely az Isten beszéde!”

Van az 1Sámuel 21. fejezetben egy érdekes történet, amelynek az első felére csak-csak szoktunk figyelni. Amikor Dávid a nóbi szentélybe megy embereivel együtt, és Ahimelektől kenyeret kér. Ő közli, hogy csak a szent kenyerek vannak itt, amit odaad Dávidnak.

Mikor Dávid bemegy Ahimelekhez, megkérdezi tőle: „nincs itt kéznél lándzsa vagy kard?” Mert nem hoztam magammal sem a kardomat, sem a fegyvereimet, olyan sürgős volt a király parancsa. A pap így felelt: „A filiszteus Góliát kardja, akit te vágtaal le az Élá völgyében, köpenybe csavarva itt van az efód mögött. Ha el akarod vinni, vidd el, de ezen kívül nincs itt egyéb. Dávid ezt mondta: Nincs annál megfelelőbb. Add ide!”

A Lélek fegyverére, a Szentírásra, mi is így tekintünk: nincs ennél megfelelőbb. Nincs ennél megfelelőbb arra, hogy élénk tárja Istennek azt az akaratát, amellyel Ő az embert üdvözíteni és az üdvösségben megtartani akarja. Mi is így nézzünk a Lélek kardjára. Ezt a mi reformátor eleink úgy fogalmazták meg: „sola scriptura” – egyedül a Szentírás. Nincs ennél megfelelőbb, mert csak a Szentírás tárja élénk az egyedül Jézusban, egyedül kegyelemből elkészített és egyedül hit által megragadható üdvösséget. Nincs ettől megfelelőbb, ezért ajánlja nekünk a lelki fegyverek sorában Isten a Lélek kardját, amely Isten beszéde. Isten Igéje nélkül ugyanis lehetetlen megtudni, hogyan akar Isten a bűnös embernek Istene, Szabadítója, Megváltója, Megtartója lenni Krisztusban.

Isten beszéde a Lélek kardja, amely előttünk van és előttünk áll a Szentírásban, a Bibliában. Miért is íratta le Isten az Ő beszédét? A Timóteus levelében olvas-

suk, hogy a teljes Írás Istentől ihletett, Péter pedig arról tesz bizonyosságot, hogy a Szentlélektől indítatva szólottak az Istennek szent emberei. Tehát egyetlen betű sem származott a Szentírásban saját tudományból, észből. Hisszük, hogy a teljes Írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre.

Három dolgot szeretnék röviden most ebből elmondani, hogy miért íratott le Isten beszéde. Egyrészt azért, hogy el ne feledjük, mert a mi elménk nagyon feledékeny. Ha csak hallanánk Isten beszédét, akkor könnyen elfelejtenénk, akármenyny Cavintont is szedünk be, mert emberi elménk feledékeny.

Nemrég volt egy áhítat, ahol elmondtam az ittlevőknek: Éva, amikor a kísértő hozzá megy, milyen hamar elfelejtette Isten beszédét: ő már a kísértőnek úgy mondja tovább, hogy hozzátesz valamit. Olyan valamit, amit Isten nem mondott. Tudniillik, hogy ne is érintsd. Ilyen feledékeny volt, hogy mit mondott neki Isten.

Érdekes, hogy Jézus Krisztus, amikor megkísértetik, egészen pontosan idézi az igét. Nem tesz hozzá, és nem vesz el belőle semmit. Isten azért íratte le nekünk, hogy a mi feledékenységünk miatt mindig szemünk előtt legyen az ige.

Valaki arra panaszkodott, hogy elfelejti Isten igéjét, amit reggel olvasott, 2-3 óra múlva már nem tudja. Akinek ezt elmonda, azt felelte neki: írd le egy papírra, tedd be az ingzsebedbe, és amikor elfelejtet, vedd elő és olvasd el. — Először is ezért íratte le Isten az Ő beszédét, mert az írás megmarad.

Másodszor: azért íratte le Isten, hogy ha az egyház eltér a tanításban a Biblia csálhatatlan szabályától, hitelveitől, legyen mihez visszatérni. Isten lefektette az alapokat. A méterrudat Párizsban őrzik hét lakat alatt, mert az egy méter. Ez az etalon, ehhez kell szabni a centiket az egész világon.

Isten leírta igéjét, mert azt mondja: a hit szabálya csálhatatlan. Ehhez kell mindig visszatérni, ha attól eltérünk.

Tulajdonképpen ez történt a reformációban. Megtalálták a Szentírást, volt mihez visszatérni. Elolvasták, igazat adtak neki, és azt mondták: ehhez kell visszatérnünk. Egyébként a reformáció előtti időben, a Biblia korában is pontosan így történt. Amikor Jósiásék megtalálják a tekercset a templomban, amikor valakinek a kezébe került, akkor mindig ez volt a hit szabálya: vissza kell, és vissza lehet térni ehhez. Mert ennek a fényében látszik meg, hogy mennyire tértünk el tőle.

Harmadszor: azért íratte le Isten, mert azt akarta, hogy a Krisztusban levő hit terjedjen, hallván és olvasván az emberek a Bibliát. Ezért ír Krisztusról a Szentírás.

Nemrég olvastuk János evangéliumában azt a szép megállapítást, amikor azt mondja az Úr Jézus az ott levőknek és az Őt hallgatóknak: Mózes rólam írt. Meg róla írtak a próféták, az apostolok, meg róla tettek bizonyosságot az evangélisták is.

Amikor Isten igéje ma, a Bibliavasárnapon, int bennünket, akkor úgy int: „Vegyétek fel a Lélek kardját, amely Isten beszéde.” Ne legyen a mi otthonainkban „becsomagolva az efód mögött”. Ne legyen a Szentírás fakszimile kiadásban a polcunkon, mert annakidején megvettük, mert ez olyan, mint az eredeti. Ne legyen úgy, mint Góliát kardja, amely köpenybe van csomagolva az efód mögött, hanem mondd azt: nincs ennél alkalmasabb fegyver, mert ez a Lélek kardja, ez az Isten beszéde.

Állapítsuk meg, hogy ez, a Lélek kardja, az ma is éppen olyan használható és éppen olya éles, mint volt. Vannak olyan tárgyak, amelyek a régmúltat idézik, de ma már nem használhatók. Ezeket be lehet tenni a múzeumba, a gyűjteménybe. Ezeket meg lehet csodálni: igen, régen ezt használták, de ma már ettől van jobb, ma már fejlesztettek ettől nemesebbet, használhatóbbat, praktikusabbat. Olyan jó, hogy a Lélek kardja, amely Isten beszéde, ma is éppen olyan éles, mint volt. Így tesz bizonyosságot magáról az ige az Ézsaiás 40. fejezetében: „Mert a fű elszárad, elhervad a világ, de Isten igéje örökre megmarad.”

Ezért ajánlhatja Pál az efézusiaknak, és ezért mondja nekünk is ma a mi Urunk: Vegyétek fel! — mert felvehetitek — a Lélek kardját, amely az Isten beszéde. Mert erről énekeljük a 167. dicséretünkben: Nem változik, az Ő (az Úr), és az lesz, aki volt. Aki úgy szól ma is, ahogy régen szólt. Éppen ezért az egyházban nemcsak hajdan szólt, hanem szól ma is, mégpedig az Ő beszéde, az Ő igéje által.

A Biblia az egyház könyve. Nem úgy, hogy az egyház biztosítja a Biblia tekintélyét, hanem úgy, hogy a Biblia adja az egyháznak a tekintélyét. Egy egyháznak, egy felekezetnek, egy közösségnek annyi tekintélye van, amennyit a Biblia ad neki, és amennyiben a Biblia a tekintély ott. Nincs nagyobb tekintély a Bibliánál. Nincs kiválóbb fegyver. Sem a katekizmus nem nagyobb, sem az, aki tanítja, nem nagyobb, mert a Biblia Isten beszéde, és mindenképp felett való tekintély, amely előtt nem állhatunk meg, nem hallgathatjuk, nem olvashatjuk, csak levetett saruval. Mély alázattal, tisztelettel és szeretettel, mert a hatalmas Isten szól benne.

Mózesnek a csipkebokorban volt a Biblia. Miért? Mert Isten beszélt. Mózes levetett saruval áll meg, tekintély számára. Ég, és nem ég el a csipkebokor. Neki ott volt a Biblia, mert Isten beszélt.

Hozzánk az Ő igéjén keresztül beszél, hiszen azt mondja a Zsidó 1,1-ben: Szólt hajdan sokszor, sokféleképpen így, úgy, amúgy — ez utolsó időben pedig az Ő Fia által szólt nekünk. Két óriási esemény történt a Krisztus mennybemenetele óta. Ez a két óriási esemény, amely meghatározza az egyház életét azóta is: az egyik a pünkösöd. Nem is gondoljuk, mennyire meghatározó a Szentlélek kitöltetése. A másik ilyen meghatározó esemény a Biblia előállása, amikor ez a 66 könyve összeállt. Ebben látjuk, hogy Isten szól hozzánk. Ez az Istennek az Igéje számunkra. Ez döntő esemény, és sok mindent megváltoztatott.

Nem azért van Biblia, mert van egyház, hanem azért van egyház, hogy a Biblia megszólaljon benne. A Szentírás, az élő Isten élő igéje megszólaljon.

Számunkra mit jelent a Lélek kardja? Vegyétek fel! — Gondolkoztunk-e azon, hogy miért mondja: a Lélek kardja? Azért, mert ezzel a kijelentéssel akarja nekünk a mi Istenünk biztosítani, hogy lássuk ez tőle származott, a Biblia mögött Ő áll, prezentálni akarja nekünk mindenekelőtt a Bibliának a tekintélyét és erejét.

Nem azt mondja: Vegyétek fel a kardot, amely Isten beszéde, hanem vegyétek fel a Lélek kardját, amely Isten beszéde. Azért, hogy el ne vonatkoztassuk Istentől és a Szentlélektől az Írást. Ez adja a tekintélyét. Ez adja a Bibliának a hatalmát, meg az erejét is. Erre azért van szükségünk, hogy lássuk: a Lélek kardja lelki fegyver.

Mivel kezdte itt a Lélek fegyvereinek a leírását Pál? Azzal, hogy ki ellen harcolunk. A hívő ember számára nemcsak az a lényeg, hogy mivel harcol, hanem ki

ellen harcol. És mit ír Pál? Nem test és vér ellen van tusakodásunk, hanem erők, hatalmasságok ellen.

Abban a helyzetben voltam, hogy egy évig középiskolában is tanítottam a feleségemmel együtt. Higgyétek el, azóta össze tudom hasonlítani, hogy a középiskolában nem tudom hány óra nem vette ki annyira az erőnket, mint egy hittanóra. Miért? Mert nem test és vér ellen van tusakodásunk. Mert azt, amit tanítunk a világban, az az ördögöt nem érdekli. De ha Jézusról beszélünk: „Jöjj Jézushoz, jöjj hozzá hamar, jöjj, amíg a sír el nem takar” — ez már érdekli az ördögöt.

Vegyétek fel a Lélek fegyverét azért, mert itt lelki harcról van szó. Csak példázza nekünk, és ezért mond kardot. Az ige beszél önmagáról, mint például a világosságról, a 119. zsoltárban. Lábam előtt mécses a te igéd — nehogy megriadjunk, hogy itt valami hatalmas kardról van szó. De azért van így, hogy megmutassa nekünk Isten, hogy úgy, ahogy a katona a harcban csak fegyver által oltalmazhatja magát, a hívő ember a lelki harcban csak lelki fegyverek által oltalmazhatja magát. Lelki fegyver: ezért használja, hogy lássuk az Istentől való származását, az isteni tekintélyét. Ez Isten igéjének a márkajelzése. Vannak olyan dolgok, amelyeknek van márkajelzésük. Ha rajta van a márkajelzés, arról eszünkbe jut: igen, ez különb, igen, ez más. Például a svéd acél, vagy a svájci óra.

Micsoda Isten igéjének a márkajelzése? Az: a Lélek kardja. Ember, ne úgy állj a Szentíráshoz: ezt is csak emberek írták. Vigyázz! A Lélek kardja, ennek szerzője az Isten.

Pál elmondja a Timóteusi levélben, csak sokszor nem értjük, hogy a teljes Írás Istentől ihletett. Ez a szó azt jelenti: kilehelt. Az Isten lehelte ki, leíratta és diktálta a Szentlélek. Ezért a Lélek kardja, mert utal eredetére, a tekintélyére, ugyanakkor utal a hatalmára, és erejére. Mert ha ez a Lélek kardja, akkor legyünk bizonyosak benne, hogy az igének hatalma és ereje van.

Mert csak a Szentlélek munkája, hogy a Szentírást Isten beszédeként értsük, és neki engedelmesskedjünk. Ezért a Lélek kardja, mert a Lélek teszi az igét életté a számunkra.

Klasszikus példa: ApCsel 16. fejezet. Lídia kimegy Filippi mellé, ez a Kft ügyvezető igazgató. Ott szoktak imádkozni asszonyok. Ő is mint egy kegyes asszony, kimegy, hogy imádkozgasson. Egyszer csak, miközben Pál beszélt, hirdette az igét, aközben Isten Lelke megnyitotta Lídia szívét, hogy figyeljen arra, amit Pál mond. — Ez tulajdonképpen annyit jelentett, hogy a Szentlélek úgy kezdett el Lídia szívében munkálkodni, hogy az Isten igéjének erőt, hatalmat és áldást tulajdonítson. A következő mondat már az: ha az Úr hívének ítélték engem, gyertek az én házamba. Ott lesz az első gyülekezet. Templommá lesz Lídiának a háza azért, mert templommá lett szíve-lelke először. Isten Szentlelke ezt végezte el benne.

Az 1Tesszalonia 2,13-ban azt írja Pál: „amikor hallgattátok az Istennek általunk hirdetett igéjét, nem emberi beszédként fogadtátok be, hanem Isten beszédeként, amithogy valóban az is, és annak ereje munkálkodik is bennetek, akik hisztetek.” — Ezért a Lélek kardja, mert annak ereje munkálkodik is bennetek hit által.

Lehetnek nagyszerű gondolatok nagyszerű emberektől, de ha nem Isten igéje, az Isten ereje nem fog munkálkodni. Ezért van, hogy a Szentírást senki nem

A LÉLEK KARDJA: ISTEN BESZÉDE

Isten beszédeként érti, nem szereti, annak nem engedelmeskedik, hanem ezt csak a Szentlélek benne való munkálkodása által teheti.

Hogy hallgatjuk Isten beszédét? Mi számunkra a Szentírás? Hogyan nézünk a Bibliára? Jó lenne, ha mátol így néznénk rá: Vegyük fel a Lélek kardját, amely az Isten beszéde.

Amikor VI. Edward királyt megkoronázták a XVI. században, „érett férfikorban”: 9 éves volt — letettek elé három fegyvert, három kardot annak jelképeként, hogy Anglia, Írország és Franciaországnak egy nagyon kicsi területe felett ő uralkodik. VI. Edward király azt mondta: három fegyvert tettek csak le? Azt kérdezték: miért, mi híja még ennek? Azt mondja: a negyedik, a Lélek kardja, mely hatalmasabb, mint ez a három együttvéve.

Csodálatos dolog, amikor egy uralkodó azt mondja: a Lélek kardja hatalmasabb, mint ez a három fegyver együttvéve. Ez a három fegyver csak földi hatalmat jelent, földi uralkodást jelent, földi harcot jelent, de a negyedik, a legfontosabb, amelyre mondhatjuk: nincs hozzá fogható, a Lélek kardja, az Isten beszéde, amely hatalmasabb, mert Isten uralkodását jelenti. Isten hatalmát mondja el nekünk. Isten akaratát közli a számunka: Ember, hogyan üdvözülsz, és az üdvösségben hogyan maradhatsz meg, és hogyan szeretlek téged. A Lélek kardja az Isten beszéde.

Mire való ez a fegyver, és miért kell, felvegyük? Végül erről egy néhány mondat. Miért olyan fontos: vegyétek fel a Lélek kardját, amely az Isten beszéde? Három dolgot mondok röviden.

— Először a Lélek kardja, az Isten beszéde megőriz bennünket a hamis tudománytól, mert az igazit adja elénk. Így győzte meg a zsidókat, (már akit meggyőzött), a pogányokat a Biblia korában, így volt ez a reformáció elterjedésében. És még egy példa: Luther egyszer egy társaságban beszélgetett, és volt ott egy ember, aki ellenkezett Lutherrel. Luthernek egy írását kézbe véve beleolvasott, és a következőt mondta: a Krisztus halálától fogva sok eretnek zavarta az eklézsiát, de ettől aljasabb eretnekséget még nem tapasztaltam.

Azután tovább olvasta, és amikor végigolvasta, (nem érdekelte sem a vacsora, sem semmi), akkor ezt mondta: „Az egész világ vádaskodik ez ellen az ember ellen, de csak ő lát tisztán és igazán.” Miért? Mert Isten ígéje, a Lélek kardja, megítélte életében a hamis tudományt, amit ő addig igaznak vélt, szentnek tartott. És amikor a könyvbe nézett, azt mondta: ettől nagyobb eretnekséget még nem tapasztaltam, — de amikor az egészet elolvasta, azt mondta: ez az ember lát tisztán és igazán.

Ez történik, amikor számunkra az Ige Isten beszédévé lesz. Nem emberi beszéd, hanem Isten hatalommal, erővel és dicsőséggel elmondott beszéde és ígéje.

— Második: miért kell nekünk ez a fegyver? A bűn ellen. Arról is szólni kell, hogy mielőtt Isten kézbe adná ezt a fegyvert, mielőtt Isten azt mondaná: vedd fel ezt a fegyvert, az előtt Isten maga használja a hívő ellen ezt a fegyvert. Ez ítéel meg bennünket bűn tekintetében. Isten ígéje mondja meg, mi a bűn. Erre megint egy példa: Amikor Augustinus (aki feslett életéből megtért és újjászületett, és az akkori kornak a Kálvinja lett) a Róma 13,13-ban ezt olvasta: „Mint nappal illik, tisztességben járjunk: nem dorbézolásban és részegeskedésében, nem szeretkezésben

és kicsapongásban, nem viszálykodásban és irigységben, hanem öltsetek magatokra az Úr Jézus Krisztust” — Augustinusnak bűnös életét ez megítélte.

Isten először ellene használta ezt a fegyvert. Aztán majd kezünkbe adja, és azt mondja: te használd. Ó, hogy lehetsz te győztes, kit bűn tart foglyául? — énekeljük —: Ha téged is legyőzhet a győzedelmes Úr. Aki Krisztusé, mind tudja: igen, engem is legyőzött, engem is meggyőzött Krisztus a beszédével.

A harmadik, ami miatt ezt a fegyvert fel kell vegyünk, az, amivel kezdődik ez a felolvasott néhány ige: az ördögnek, a gonosznak a tüzes nyilai, támadása ellen. Mégpedig azért, hogy használd az igét a kísértésben, mint Jézus, aki azt mondta, „meg van írva”, mert a Lélek kardját használta.

Érdekes, hogy az ördög nem félt Krisztus képétől, de az igétől igen. Nem a kereszt jelétől fél az ördög, hanem a kereszt beszédétől fél. A keresztről szóló beszéd-től fél. Miért? Mert a Lélek kardja Isten beszéde. Ezt az ördög világosan tudja, és fél tőle.

Az 1Sámuel 13,19-ben arról van szó, hogy amikor a filiszteusok Izráel népe ellen mennek és győtrik őket, akkor a filiszteusok mit akarnak? „Kovácsot pedig egész Izáel földjén nem lehetett találni, mert a filiszteusok így gondolkodtak: Ne csinálhassanak a héberek kardot vagy dárdát!” Így történt, hogy az ütközet napján az egész hadinépnek, mely Saullal és Jonatánnal volt, sem kardja, sem dárdája nem volt.”

Mit akart az ellenség? Hogy ne legyen Isten népének se kardja, se dárdája. Ki kell ütni a kezükből a kardot és a dárdát. Ezt úgy érték el, hogy nem engedték, hogy kovácsmester legyen, aki kardot vagy dárdát tud csinálni. Ilyen ravasz az ellenség. Ki akarja a kezükből ütni Isten beszédét, mert tudja, hogy az a Lélek kardja. Amikor jött az ütközet, akkor sem kardja, sem dárdája nem volt senkinek.

Ha jön az ütközet, lesz-e a te kezében kard? Ott lesz-e a kezében a Lélek kardja? Vagy pedig, amikor jön az ütközet, sem dárda, sem kard nem lesz a kezében? Amikor jön az ütközet, vajon ott lesz-e a Lélek kardja, ahogy meg van írva: a szívedbe vésett ige. Nemcsak az a döntő, hogy a kezünkben van a Biblia, hanem az, hogy ha a szívünkben van a Biblia.

Elmondták a fogságban levő atyafiak, hogy volt olyan idő, amikor nem vihetek Bibliát. Én is úgy voltam katona, hogy nem lehetett Bibliánk. És akiket Szibériába vittek, Bibliájuk nem lehetett. De volt mégis Bibliájuk? Igen! Mert be volt írva az ige a szívük hústáblájára.

Amikor jön az életében az ütközet napja, a próba, a kísértés, amikor eljön halálunk órája, vajon a Lélek kardja ott lesz-e? Mert meg van írva: a mai igényeket írja be Isten a szívedbe: Vegyétek fel a Lélek kardját, amely Isten beszéde.

Énekeljük el a 171. dicséretet:

Megáll az Istennek igéje,
És nem állhat senki ellene,
A nagy Isten vagyon mivelünk,
És Szentlelke lakozik bennünk.

Adja meg az Úr, hogy mi se álljunk soha ellene az igének.

Imádkozzunk!

Hálát adunk neked, Urunk, beszédedért, szavadért, igédért. Hálás a szívünk azért, mert leírtad, és megőriztetett számunkra az Írás. Köszönjük, hogy együvé szerkesztetted a Biblia, de add, hogy kezünkben, szívünkben és elménkben legyen, és el tudjuk mondani: Szívembe rejtettem a te beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.

Add Urunk, hogy naponta fel tudjuk venni ezt a csodálatos lelki fegyvert, a Lélek kardját, amely a te beszéded.

Add, hogy ne a mi okoskodásunk jöjjön ki a szánkon, hanem az Írást idézzük, ez vezessen, feddjen, simogasson. Ez gyógyítson, ez törölje le a könnyeket, amelyeket ejtünk, vigasztaljon és bátorítson.

Köszönjük ezt a fegyvert, mellyel magunkat is védjük. Áldunk, Urunk, hogy ehhez szabhatjuk a hamis tudományt is, ezen vizsgálhatjuk meg, hogy mi igaz fegyver, és mi nem az. Köszönjük neked, hogy a hit szabályát fektetted le a Szentírásban. Kérünk, ezáltal is növeld a hitünket.

Hálásan köszönjük, Urunk, hogy kezedbe tehetjük minden gondunkat, dolgunkat, kéréseinket, kérdéseinket akár csendes imádságban is.

Imádkozunk betegeinkért, gyászoló testvéreinkért. Köszönjük, hogy a héten is így állhattunk meg ravatal mellett. Köszönjük, hogy rád nézve, és tőled vigasztalást véve bátorodhat minden gyászoló, és a mi szívünk is.

Kérünk, áldd meg betegeinket. Imádkozunk hozzád, Urunk, azokért a testvérekért, akik üldözés, nehézség vagy más miatt vannak szorongatásban. Különösen kérünk a kárpátaljai testvéreinkért, az ottani magyar református gyülekezetekért, hívő testvéreinkért.

Kérünk, adj megoldást, békességet. Te légy Úr ott is, hiszen ahol te vagy Úr, ott jólét van, minden megy előre. Te igazgatod a lépteket, különösképpen a békére, az igazság útjára.

Kérünk, Krisztusért, Édesatyánk, legyen kedves előtted a mi könyörgésünk, az is, amit most csendes imádságban mondunk el.

Ámen.